

ОШ „ЂУРА ЈАКШИЋ“

Зрењанин

ДИГИТАЛНИ ХЕРБАРИЈУМ

Ученици

Бојан Кирћански
Стефан Ђурђевић
Јован Цветков
Данило Максић
Јаков Иваница

Датум

Даље

Бели Бор

Високо до 40 м, достиже старост до 200 година. Корен му је развијен и обликом прилагођен подлози, а крошња светла, разређена, код одраслих примерака у горњој трећини стабла. Стара кора је сиво-браон боје, млада жуто-браон до црвенкасто-окер, опада у виду неправилних љуспи. У краткорасту има две иглице дугачке 3-7 цм, широке до 2мм, сивозелене боје. Шишарке су коничне, viseће, зашиљене, дугачке 3-6 цм, љуспе шишарке равне су или пирамидалне. Семена су 3-5 мм, с опнастим крилатим додацима дугачким око 1 цм.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	<i>Pinus sylvestris</i>
ПОРОДИЦА	Pinaceae
ЦАРСТВО	Билјке
РОД	Бор

[Даље](#)

Кукурек

Стабло је зељасто кукурека и голо, висине до 50 цм, односно иште дужине или Нешто Дузе од приземних листова Који приземљују. При врху је Мање-Висе разгранато. Приземни листови су зимзелени са дугачком дршком, прстасто дељени, по ободу тестерасто усечени. Листови на стабљици су Слични приземним, само са краћим и ужим режњевима. Цветови су крупни, жутозелени, Веома мирисави, актиноморфни и двополни. Лиштице цветног омотаца има 5, Широко су јајасте, скоро округли, ободима се преклапају. Листици крунице преображени су у троугласте, левкасте Нектарије. Прашника је много, зуте су боје. Тучкова има 3-8 са дугачким стубићем.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

Даље

Ђурђевак

Ђурђевак , има звонасте беле мирисне цветове, viseће и распоређене у гроздовима. Сваки цвет састоји се из шест листова перијанта. Цвета у мају. Тамнозелени копљасти листови, обично по два-три, обавијају цветну дршку целе сезоне, све до јесени. Ова биљка је изузетно добар покривач тла и може се користити за садњу на сеновитим местима и на умерено плодним земљиштима. Погодна је за ивичњаке, камењаре. Ђурђевак се брзо шири и покрива тло захваљујући ризому, којим се размножава. Ђурђевак има дебео ризом, чланковит, беличаст и хоризонталан. Из њега се развија 1-3, а најчешће 2 листа, који су на дугој петељци, и цветна стабљика која је краћа од листова. Сви делови ђурђевака су љутог и горког укуса. Плод је црвена бобица око 8mm у промеру, садржи 2-6 плавих семенки. Расте у сеновитим белогоричним шумама, посебно у храстовим, у шикарама, брдским ливадама, а узгаја се и око куће.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

[Даље](#)

Грашак

Грашак је једногодишња биљка из породице махунарки, а као повртларска култура припада зрнастим махунаркама. Стабло је зељасто, једногодишње, може и да се грана, али и да буде негранато. Стабло је такође и голо и угласто. С обзиром да нема довољно механичких елемената, полегло је или се повија. Листови су перасто сложени, са 1-3 пара листића, а на врху се завршавају рашљиком. Цветови су скупљени у гроздасте цвасти, двополни су и зигоморфни. Лептирастог су изгледа са звонастом чашицом која има јајасто ланцетасте зупце где су горњи краћи од доњих. Круницу чине заставица, крилце и чунић. Заставица је црвенкаста, љубичаста или бела са тамним нервима, широка је и обрнуто срцаста. Крила су тамноцрвена или бела, а чунић розе боје или је бледозелен.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

Даље

Храст

Храст је род листопадног и зимзеленог дрвећа и жбуња из породице букава. Режњевити, на зубљени или целовити листови спирално распоређени на граници, најчешће накупљени према терминалном пупољку. Мушки и женски цветови су засебни, на истој биљци (једнодомост). Мушки цветови су скупљени у зеленкасто-жуте, ређе црвенкасте, ресе. Женски цветови су скоро неуочљиви, у пазуху листова, појединачни или у мањим групама, без крунице. Плод је жир. Стабло храста је веома разгранато и моћно. Дрвеће има дубок коренов систем, са централним кореном, који касније обично закржљава. Ареал рода је холарктички — храстови настањују Северну полулопту: Северну и Средњу Америку (једна врста живи и у Јужној Америци), Европу, Северну Африку и готово целу Азију, изузев Индије и крајњег југоистока.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

[Даље](#)

Карфиол

Карфиол је један од култивара дивљег купуса. Назив потиче од италијанске речи *cavoli fiori*. Карфиол карактерише задебљало и скраћено стабло и сочна (најчешће бела) дршка цвасти, ради које се узгаја. Наведени сочни делови биљке користе се у исхрани људи. Може се јести свеж, куван или укишељен (у туршији). Karfiol sadrži iznenađujuće veliku količinu vitamina C, tako da u sto grama svežeg karfiola dobijate gotovo 80% dnevne doze.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

Даље

Кајсија

Центар настанка и природни ареал ове врсте тешко је дефинисати, услед ране доместификације. Кајсије највероватније потичу из предела Средње Азије и североисточне Кине, из области у близини руске границе. Могуће је да природни ареал врсте обухвата и Корејско полуострво и Јапан. Кајсија, иако то њено ботаничко име сугерише, не потиче из Јерменије. У Јерменију су кајсије стигле после 3000 година, ширећи се дуж Пута свиле. Одатле су је Римљани, око 70. године пре нове ере, проширили по целој Европи. Данас, дивље јединке кајсије расту у веома малим групама у Кини, Казахстану, Киргизији и Узбекистану. Услед мале бројности ових популација, врста *Prunus armeniaca* сматра се угроженом. Узгојене сорте кајсија раширене су широм планете. Најбоље успева у областима са благом, медитеранском климом, услед чега се у таквим областима интензивно комерцијално узгаја.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

Даље

Невен

Стабло невена је усправно, гранато и избраздано. Облик листова се разликује у зависности од њиховог положаја: горњи су дугуљасти или копљасти, средњи су обрнуто јајасте и обухватају стабло, а доњи су са крилатом дршком. Цветови су сакупљени у главичасте, наранџастожуте, крупне цвасти. Периферију цвасти граде језичасти цветови наслагани у 2-3 реда, а средину цвасти цветови. Омотач цвасти граде узани, зелени, лепљиви и длакама покривени листићи. Цвасти миришу јако и отужно. Невен делује антисептично и антибактеријски па је врло ефикасан против различитих запаљења, гљивичних инфекција, а најновија истраживања наговештавају да је користан у борби против ХИВ. Користан је за уклањање токсина (отрова) који прате различите хроничне инфекције, грозничаво стања, кожне болести као што су екцеми и акне

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

[Даље](#)

Патлиџан

Patlidžan je jednogodišnja vrsta biljke iz roda pomoćnica. Areal rasprostranjenja ove vrste obuhvata istočnu Indiju i Šri Lanku, ali je ranom domestifikacijom proširen najpre na područje istočne Azije, Mediterana i Evrope, a kasnije i na američke kontinente. Uzgaja se zbog plodova koji se koriste kao povrće. patlidžan je jednogodišnja zeljasta biljka visoka do 70 cm, sa razgranatim stablom koje ponekad nosi trnove. Listovi su veliki, sa dugačkim lisnim drškama, do 15 cm dugi i do 10 cm široki. Cvetovi se nalaze u pazuhu listova, pojedinačni su ili ređe u manjim cvastima. Plod je bobica, najčešće ljubičasto-plave boje, ali može biti i zelena, žuta ili bela.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

[Даље](#)

Пшеница

Пшеница је биљка које се узгаја широм света. Глобално, она је најважнија зрнаста биљка која се користи за људску исхрану и друга је на лествици укупне производње приноса житарица, одмах иза кукуруза; док је трећа пиринач. Пшенична зрна су главни прехранбени производ који се користи за добијање брашна за хлеб, колаче, тестенине и за ферментацију у производњи пива, алкохола, вотке и биогорива. Љуска жита која се одваја при изради брашна назива се мекиња. Пшеница се сеје на одређеном простору као крмно биље, а слама се користити као застирка у стајама и шталама, као грађевински материјал за израду кровова, или за зидање балама сламе.

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

Даље

Мајчина Душица

Мајчина душица је род вишегодишњих зељасти биљака и полужбунова . Врсте овог рода јако личе једна другој и подједнако се користе као лековите биљке, док се једна врста, тимијан, узгаја и користи као зачинска. Опис мајчине душице најчешће значи опис врсте *Thymus serpyllum*: збијено и густо бусење састоји се од полеглих, врло танких, местимично за земљу прираслих, црвено-мрких изданака и врежа из којих се дижу многобројни усправни огранци обрасли ситним јајастим листићима и округлим цвастима; цветићи су двоуснати углавном ружичасте боје; цвета преко целог лета. Цела биљка је пријатног и врло ароматичног мириса и укуса. Друга народна имена за ове биљке су: бабина душа, бабја душица, бакина душица, буковица, вресковина, врисак, дивљи босиљак, душичина, душичка, матерна душица, матерка, тамјаника...

ЛАТИНСКИ НАЗИВ	
ПОРОДИЦА	
ЦАРСТВО	
РОД	

Даље

